

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010237
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4419010237.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Ing. Františka Hatinu a Magdalény Birkus, v trestnej veci obžalovaného H. F. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv/310/18/4404 z 11.04.2019, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 05.09.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. F., nar. XX. XX. XXXX v X. B., trvale bytom L. Č. X, okres Nové Zámky, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Želiezovce,

je v i n n ý , ž e

dňa 03.01.2018, v čase okolo 13.00 h, v katastri obce Nána, v chatovej oblasti „Hegyfarok“, okres Nové Zámky, neoprávnene, bez povolenia vlastníka - poškodeného Š. J., narodeného XX.XX.XXXX, bytom X. Č. XXXX, vnikol do neuzamknutej viničnej chatky číslo 1329, ktorú poškodený celoročne obýva a z miestnosti odcudzil uzamknutú kovovú pokladničku, obsahom ktorej bola finančná hotovosť vo výške 900,00 €, ktorú obžalovaný násilím otvoril a peniaze si prisvojil, čím svojím konaním spôsobil poškodenému Š. J., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Č. XXXX, okres X. B., škodu na odcudzených peniazoch vo výške 900,00 €, pričom sa dopustil konania napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 1T 157/2011 zo dňa 05.10.2011, právoplatným dňa 05.10.2011, odsúdený za zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 4 roky, ktorého výkon bol nariadený dňa 29.01.2013,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin na chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a opätovne spáchal zločin,
- neoprávnene vnikol do obydlija iného,

č í m s p á c h a l

zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona v znení zákona číslo 274/2017 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného

zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona (za zistenia pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za zistenia príťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/99/2018 z 31.10.2018, právoplatným dňa 28.01.2019 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/111/2018 z 28.01.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa právni nástupcovia poškodeného Y., zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom Nána č. 1329:

X. C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š., E. Č.. XX/XX,

X. Š. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., H. Č.. XXXX/XX,

X. K. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. K., O., L. XX/X,

X. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Č.. XX,

s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 11.04.2019 pod sp.zn. 2Pv/310/18/4404 obžalobu na obvineného H. F. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b), písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Súd obžalobu prokurátora predbežne prejednal na verejnom zasadnutí, na ktorom následne oznámil, že skutok obžaloby sa bude v ďalšom konaní posudzovať ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, keďže podľa názoru súdu nejde o spáchanie skutku vlámaním v zmysle ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona, vzhľadom na skutočnosť, že trestný čin krádeže bol dokonaný už prisvojením si pokladničky s celým jej obsahom obvineným jej zmocnením sa.

Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, uvedeného v obžalobe, a to aj s poukazom na oznámenú mu zmenu právnej kvalifikácie pri predbežnom prejednaní obžaloby a aj prokurátorom po prednesení obžaloby doplnenú skutkovú okolnosť nariadenia trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/157/2011 dňa 29.01.2013. Súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného

zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb a domovej slobody jednotlivca tak, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin na chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a opätovne spáchal zločin a tiež tým, že neoprávnene vnikol do obydlija iného. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Pokiaľ ide o zbiehajúci prečin, jeho zákonné znaky naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (vniknutie do obydlija obžalovanému známej osoby vyššieho veku) a jeho následkom (vo sfére zákonom chráneného záujmu), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného a jeho zištnou pohnútkou. Z toho dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, pretože neskorší Trestný zákon nie je podľa posúdenia súdu pre obžalovaného priaznivejší.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o uplatnenom nároku na náhradu škody, a to oboznámením listinných dôkazov, prečítaním správ a charakteristik k osobe obžalovaného, odpisu z registra trestov a súdnych spisov, vzťahujúcich sa na jeho predchádzajúce odsúdenia.

Obžalovaný H. F. sa v miesta trvalého bydliska nezdržiava a nie je preto z neho bližšie hodnotený. Obžalovaný sa v minulosti dopustil viacerých priestupkov, a to aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúcom v hrubom správaní voči hliadke OO PZ Štúrovo, za ktorý bol dňa 25.08.2017 postihnutý uložením pokuty vo výške 30,- Eur. Obžalovaný ani aktuálne nie je z výkonu trestu odňatia slobody hodnotený kladne, naopak, dopustil sa aj disciplinárnych previnení, spočívajúcich aj v porušení zásad slušného správania sa voči príslušníkom zboru a úmyselnom poškodení na zdraví. Obžalovaný má v odpise z registra trestov evidované viaceré záznamy pre spáchanie trestnej činnosti, a to násilného a majetkového charakteru. Okrem odsúdenia pre zločin podvodu, ktoré je súčasťou popisu skutku obžaloby v prejednávanej veci a za ktorý bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky a ktorý trest odňatia slobody po jeho nariadení vykonal dňa 17.10.2015, súd poukazuje aj na odsúdenie obžalovaného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, z ktorého spáchania bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/2/2007 z 19.01.2007, právoplatným dňa 19.01.2007 a bol mu uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a aj na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/163/2013 z 06.02.2014, právoplatným dňa 06.02.2014, pre prečin podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 1 rok a 3 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/117/2012 z 23.07.2012, právoplatného dňa 01.09.2012 (odsúdenie pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), písmeno f) Trestného zákona), ktorý trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 17.01.2016. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/99/2018 z 31.10.2018, právoplatným v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/111/2018 z 28.01.2019, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený (rovnako s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona s poukazom na odsúdenie obžalovaného pre zločin vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/157/2011) trest odňatia slobody 6 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tiež aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantné. Z uvedeného je zrejmé, že vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu v prejednávanej veci prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval), avšak aj okolnosti príťažujúce, a síce podľa

§ 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd obžalovanému ukladal vzhľadom na jednočinný súbeh zločinu a prečinu v prípade skutku v prejednávanej veci jednak úhrnný trest a tiež aj súhrnný trest za splnenia podmienok podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vzhľadom na súčasne s nimi sa reálne zbiehajúci ďalší zločin. Najprísnejšie trestným zo všetkých zbiehajúcich sa trestných činov je zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, preto súd obžalovanému ukladal trest podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov. Súd následne podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej pohľadujúcej okolnosti a prirážajúcich okolností, avšak pri prevahe prirážajúcich okolností nezvýšil podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, keďže vzhľadom na opätovné spáchanie zločinu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu policu, t.j. na 7 rokov. Následne súd pristúpil k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby vzhľadom na reálny súbeh viacerých zločinov podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 13 rokov a 4 mesiace. Súd za zrušenia výroku o treste a naň nadväzujúcich rozhodnutí rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/99/2018 z 31.10.2018 obžalovanému uložil súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov majúci za to, že trest uvedenej výmery splní účel trestu z hľadiska očakávaného nápravného účinku na obžalovaného, individuálnej prevencie, dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného a splní účel aj z hľadiska generálnej prevencie, keďže dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti a aj iných odradí od jej páchania.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd nemal za splnené podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného podľa § 44 Trestného zákona, ktorého postupu sa obhajoba domáhala, pretože sa nestotožnil s jej názorom, že na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti je dostačujúci už obžalovanému uložený trest odňatia slobody 6 rokov. Podľa názoru súdu záveru predovšetkým o dostatočnosti trestu odňatia slobody v uvedenej výmere na nápravu obžalovaného bráni predovšetkým jeho správanie sa vo výkone väzby a trestu odňatia slobody tak, ako súd zistil z aktuálneho vyššie uvedeného hodnotenia obžalovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody a ktoré zistenia takýto postup u obžalovaného naopak vylučujú.

V prípravnom konaní včas a riadne uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 900,- Eur poškodený Š. J. titulom odcudzenej mu finančnej hotovosti. Súd v priebehu trestného konania zistil, že poškodený dňa 01.03.2019 zomrel, pričom notár, poverený prejednaním dedičstva po poškodenom oznámil, že poškodený zomrel so zanechaním závetu, ktorý sa zákonný dedič rozhodol napadnúť. Notár následne oznámil okruh všetkých do úvahy prichádzajúcich dedičov s tým, že ako dedič zo závetu prichádza do úvahy C. F. a ako dedičia zo zákona: Š. J., K. J. C. E. V.. Keďže práva, priznané Trestným poriadkom poškodenému v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 48 odsek 4 Trestného poriadku prechádzajú na právneho nástupcu poškodeného, súd vzhľadom na aktuálny stav dedičského konania všetkých do úvahy prichádzajúcich právnych nástupcov poškodeného odkázal podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).